

عنوان مقاله:

سکونتگاه های غیر رسمی در ایران و راهکارهای تعدیل آن (نمونه موردی محله آخماقیه تبریز)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زیبا مهران - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین.

نفیسه زارع - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات زنجان

خلاصه مقاله:

رشد سریع شهر و شهرنشینی و افزایش جمعیت شهری در کشور یکی از مشکلات کلانشهرها می باشد. یکی از معضلاتی که این نوع توسعه در پی داشته پیدایش و توسعه سکونتگاه های غیررسمی و حاشیه ای بوده است و به دنبال آن فقری است که در وجوه مختلف این سکونتگاه ها معنی پیدا می کند و مهمترین جنبه آن فقر اقتصادی می باشد. یکی از مشکلات اساسی کلان شهر تبریز نیز سکونتگاه های غیر رسمی می باشد که افزایش جمعیت و ناامنی و دیگر معضلات را در پی دارد. هدف از این تحقیق تحلیل پیدایش سکونتگاه های غیر رسمی و حاشیه نشینی و ارائه راه کارهای مناسب جهت تعدیل و بهبود وضعیت حاشیه نشینان، بهسازی فضاهای اطراف سکونتگاه های غیر رسمی، نوسازی فضاهای سکونتگاه های غیر رسمی (در صورت عدم بهسازی) بوده و روش تحقیق به صورت کتابخانه ای و توصیفی است. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که از عمده ترین دلایل وجود سکونتگاه های غیر رسمی در شهرها و کلان شهرهای ایران می توان به رشد سریع جمعیت، درآمد پایین، بیکاری، مهاجرت روز افزون روستائیان به شهرها و عدم تمکن مالی افراد که موجب بروز انواع ناهنجاری های شهری، افزایش جرم و جنایت و اثرات نامطلوب اجتماعی و اقتصادی دارد.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، مهاجرت، سکونتگاه های غیر رسمی، شهر تبریز، کلانشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357513>

